

עין משפט
נר מצוה
:ג

י א מ"י מ"י מהלכות חפלה
אלה ה פמג עשין יט
כ"ש"ע ח"ח עימן קיד עעף
ג ד ה [ועימן קח עעף ג ד]:

רבינו חננאל

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

:1

בַּיְמוֹת החמה אבד משיב הרוח אין מחזירין אותו מוריד הגשם מחזירין אותו. אבל אם דילג שלא אמר לא גשם ולא טל לא אמר מוריד הגשם מחזירין אותו אכן אם אמר מוריד הטל נימות הגשמים אין מחזירין ואם ספק אם הוכיר אם לאו אם אינו זכור (ו) שלא אמר שום דבר בימות הגשמים לא ל' יום חזקה מה שהוא למוד הוא ואמר ומחזירין מספק כל ל' יום וכן זכרו וימי כמך וכמוה לחיים שאומרים מן הכסה עד יום הכפורים מספק מחזירין ירושלמי גשם רבי חנינא היה שייך בגשם והוכיר על גשם מחזירין אותו בטל והוכיר על גשם מחזירין אותו והתניא בטל וברוחות לא חייבו חכמים להוכיר ואם בא להוכיר מוכיר לא דמי ההוא ומללי וימקיל דלאהי' ונללי ונללי' מיקל ומפרש רבינו תנאש (ו) טוב כשאינו מוכיר לא גשם ולא טל מכסהוה מוכיר גשם לפי שהגשמים סימן קללה בימות החמה היה שייך בטל לא הימות לא טל ולא גשם אין מחזירין אותו והדין להפק במועד הגשם דאמר בירושלמי בגשם והוכיר על טל אין מחזירין אותו והתניא אם לא שאל בברכת הגשמים וא"ש אמר גברות גשמים מחזירין כהואל דלא הוכיר כלל לא טל ולא מטר ומשם הר"ם שאין לומר בימות החמה משיב הרוח דהא אמר רבי חנינא בימות החמה אמר משיב הרוח אין מחזירין אותו אלא לכתמיהל אין להזמיר ומשם הכי אמר הר"ם גשם א"ו לעולם בין בימות החמה בין בימות הגשמים מוריד הטל לעולם לא אחי לידי ספק אמר ספק לא אמר מוריד דלא מוכיר בגברות מוכיר בשומע תפלה דהכי קאמר בירושלמי ומה שאלה שהיא מדחוק אומר גש"מ הוכרה שהיא מרווח לא כ"ש וכי היכי שהאלין גש"מ הוא מוכיר גש"מ ואפילו (ו) הוכיר קודם שומע תפלה אינו אומר עד שיענה לש"מ והיכא דלא אמר גש"מ שומע תפלה א"י מוכר קודם שפקר בגשמי חזר לש"מ ולי' גשם וכן לאהי' בין לא אמר מוריד הגשם וכן לא אמר ימן טל ומער (ומחזירין) וכן הפסק והני מילי ביחד אבל עליה צבור ספק רבינו יהודה דלין מלאה ש"מ ל' דברים מחזירין עליה צבור ומבינה ירושלמי ומכרחה ולמלשנים משום דגראה ככופר שמעתי מפי רבי שלמה לא דמי (ו) מללי וימקיל תנאן דלא מללי ולא מיקל פירוש מיקל כלו מהלל כלומר שאין מחזירין על

לא אמר ומן טל ומטר: **הא** בחרפ: פי' הא דאמר נעצרים
היינו בחרפיו כלומר בפירות המתבכרות וכו' אבל באפלי
במאורות לא מעצרי:

רוחות ארוחות לא קשיא הא ברוח ובר', וה"ה דמלי לשנוי' הא
במרי' הא בפלי אלף שפיר קא משני ליה הא ברוח מריה
וכו': **שניות** למפר' שניות במעלה כדאמרי' אינשי משנה למלך:
הא דאמ' ינחא. פי' כשיוצאות בגמ' חסוד' כחן בריא' כלומר
במחן ולא אינה טובה:
גילהי דליציא. פי' וזרחת הילנה שקורין לנישור' בלע"ז:
ושמשא דיבני קרתי. פי' כמו דבר קרחה שזכאן ומכאן יורדין
הגשמים והשמש וזרח באמצע זה דשמש זה ערפילא
ערפילא

אָרץ נשיאמר לשלג היה ארץ הרי הוא כגשם מטר וגשם מטרות וה

מאימתי פרק ראשון תענית

לֹא מִיַּעֲרָד : לעולם אפילו בזכות שנים : **אִישׁ־שָׁבוּעִי נָמָה לִיֹּה** : (ב) אֶם
היה השנים האלה על ומטר כי אם לפי דברי הא לא נעצר : **אִפִּילוּ**
עַל דְּבָרֶכָה : שיצאיה שום נחם : **וְלִישָׁדְרִיָּה לָטַל דְּבָרֶכָה** : ולימא
אחמה על ומטר : **דְּלֵא מִיַּנְכְּרָא מִלְּחָא** : דהא על היה מעיקרא ולא

היה אחאז הרשע מודה בחטיו דעל
של ברבד דאז הוה חומר ואחנה על
ווער דאז אחאז מקטעו וואומר לו
שלג נעצר: אלא דמכניסנא לבו מד'
רוחי עלמא לא גרסין דהא פרשמי
אחכס כמדי בקרא. וויכא לזממר
דגרס ליה ויכי משמע קרא ש'
מד' רוחות השמים שפרשמי אחכס
משס אקבלנט ואכירונ לשון בעלמא
הוא דלא כמדי קיצון בקרא: כשס
שלא לעולס בלא רוחא: שלג
יתקיס מרוב הגל וחמימות: בלא
ישראל. שאלן העולס מתקיס אלא
בצינל שאלן ויכי אמר קרא ש'
כד' רוחות השמים שפרשמי אחכס
אחכס

לרמות העולם כדי שיחזיקו שנאמר
וימנה (ג) אם לא בדימי יומם ולילה
חיות שמים וארץ לא שמת: כימות
הפסוק. מביננו ענין הדם: מציב ברות
אין מחזירין אוסו. דכללו הכי לא
מיעל: מוריד הגשם מחזירין אוסו.
דמיעלר ריבון דכעא אמיטרא לא
הפסלן מפלגו הכונו וחסור לראש
הברכה ואומרם בלא מוריד הגשם
פטי שהשמים בןן סימן קללה לא
מפני הקציר: מעביר היום. שלא
יבש: ומפירי הפל. מעביר יד: אין
מחזירין אוסו. ללא מיעלר: בעבים.
מקשר עבים: למימרא דלא מעפיר.
לפיכך לא חייבוהו להזכיר: כמפרי.
עבים בכירות הבאלי פטי המטר

אין עזרות: **בפסלי**. הבאות מאורות לאחר המסר דשיות למסר הן דלקמן ובהסו חכיו ועל ויכין דליו כולס נעלותו הן חייבו להוכיז: **שאינס מליוס**. חכיו ועל ואפ"ה לא חייבו להוכיז דקני ליה במחיה. דרווחו לא מלי למחיו הו חכריה לא **בפסלי** דרוח בין במסר בין בלא

מטר לא מיער כנון רות מזהב:
עלה ודלמה רב
לא קשיא לא דאמא
אי בעית אימא) הא
זועלה אבק ואמר רב
כמיטרא עיבא
וימשיא דבתי מיטרא
מאי למעוטי גילהי
דחי אמר רבא מעלי
מרי לארעא שנאמר
וגשם מטר וגשם
יבא תלגא למורי
ממטרא ניחא לפירי
עורפילא

אֲנִי מַעֲלֶה אֶבֶן; רִיבִי, בָּחַן. וְלֹא גִרְסִינִי וְאִי בְּעִיט אֲזַמֵּא הֵא הֵא וְהֵא
 בְּרִי, אֵלֶּה הֵ"ג הֵא דִּמְעֵלֶה אֶבֶן הֵא דִּלָּא מַעֲלֶה אֶבֶן, וְהִיטִי כִּי:
 מִיִּטְרֵה מִיִּטְרֵה, שְׂמִיט תִּסְרֵךְ דִּקְרָנִי כְּחֹסֶפֶס: **לְמַעוּטֵי מֵאִי**, מֵאִחֵר
 יִכְוִלֵּהוּ כְּמִיטְרֵה מֵאִי קִמְעֵטִין דְּרֵוּה כְּבִירֵה וְלֹא הֵו כְּמִיטְרֵה:
 וְיִנְיֵלֵהוּ דְּלִילֵהוּ, אֲזַמְסִטְרֵהוּ בְּנֵלֵהוּ, בְּגִילֵהוּ הֵו קִרִּי בְּמֵה (פִּסְמֵה)
 יִיִּי יִיִּי, וְרֹב גִּלְיָה בְּלִילֵה שְׂמִיט: **וְכִיטֵּא שְׂמֵאֵה דְּכִינֵי קִרְחֵי**, שְׂבִין
 שְׂעִיטֵס שְׂנֵרֵה בְּמִקּוֹם אֶחָד אֲזִירֵה וּבְמִקּוֹם אֶחָד מַעוּנִין קִרְחֵי שִׁם
 אֵין שְׂעִיטֵס בְּמִקּוֹם אֶחָד וְקִרְחֵה בְּמִקּוֹם אֶחָד: **מַעֲלֵי תַלְגָּה לְטוֹרֵי**
 בְּרִיִּשׁ לְקַבֵּעַ אֵלֶּה הִירֵס אִין לֵס בְּשֵׁמִס אֵלֶּה שְׁבִיטֵס יִיִּיִּי וְיִיִּיִּי
 מַמְטֵה וְאִין הִירֵס שׂוּמֵה מֵהן וְעַד שְׁבִיטֵס שְׂעִמְקִיס נִמֵּס וְהִוֵּלֵךְ
 וְנִמְטֵי הִיטֵס שְׂשֻׁלֵּט שֵׁס מִמֵּס הֵו אֲבֵל בְּכִירֵס קִרְוֵי שְׁלֵג:
 וְחִמְטֵה מַעֲלֵי לְטִרְטֵא, דְּהֵי מַשְׁמַע קִרָּא בִּי שְׁלֵג הֵו אֲזִירֵה הֵו
 בִּי כֹאֹ מַחְטֵה: **מִיִּטְרֵה יִיִּיִּי**, שִׁירֵךְ בְּנִתֵס יִיִּי לְפִירֹתֵה אֲחִיִּיִּי:

[illegible]

מסורת הש"ס

(6) [מכאן] (ב) [הוא] (ג) [הוא] (ד) [הוא] (ה) [הוא]

תורה אור השלם

1. הוּ הָיָה וְנִסְּךְ מֵאֵץ צֶפֶן
נָאם י' כִּי כִאֲבֹרֶה רִדְוֹת
הַשָּׁמַיִם מִפְּרִשְׁתִּי אֲחֵכֶם נָא
י' זָכְרֶה י'
2. וְהָרָה אִף י' כִּסֵּם וְעֶצֶר
אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִדְוֶה מִטֶּר
וְתִקְוָהָהּ אֶת תְּנוּת א'
יְכֹלֶה וְאִכְרֶם מִדְּרָה
מַעַל הָאָרֶץ הַטֶּבֶק אֲשֶׁר י'
נָתַן לָכֶם: דְּבָרִים י' י'
3. יְתִי י' אֶת מִטֶּר אֲרִיץ
אֲבָק וְעֶצֶר מִן הַשָּׁמַיִם יִד'
עֲלֶיךָ עַד הַשְּׁמֶרֶךְ:
דְּבָרִים כֹּה כֹד
4. כִּי לִשְׁלֹל יֵאֲמֹר הָיָה
אֲרִיץ וְעֶצֶר מִטֶּר וְנֹאם
מִסְרוֹת זֶשׁ: אֲיוֹב ל' ו'

הגהות הב"ח

(ב) רש"י דברים אלאמטש
(ג) להם לזר דקאמר אל יחיה:
(ד) ד"ה מלא ידו באיוה
(ה) רש"י: (ז) תרם' ד"ה צימות
(ו) אל אטו וזר שאמר שאל
דבר יד' גליל ותיבה שאל
נמקט: (ד) בא"ר דאמר
תקפו תנאל ויזר טוט פאפער
מוזיק' יד' צימות המה
הכלב היה שרץ בעל חיה
היוצר יד' געזיות בשמים
בתחית המהים מתחרין יד'
ולא מטר ורומש היית שרץ
לזר יד' געזיות המה
למורו' תלית' וזר המה:
(ה) בא"ר דאמר מוזיק' נשית'
ואפלי דוכר קודס שית':
(ו) בא"ר דאמר יד' שמה לא
דמי ההוא דמצליע ותיקל
למחן:

לעזי רע"י

וּרְיָן [וּרְיָן]. גִּפְתָּה.
אִישְׁלוֹשְׁטֵר"א
[אִישְׁלוֹשְׁטֵרנ"א]. בְּרִק לִילָה.

מוסף רש"י

[illegible]